

Kapitalizam je rat.

Da ga zaustavimo, radnička klasa mora srušiti kapitalizam

Mora se dogoditi. Sukob između kapitalizama, između država koje dijele svijet, je neizbježan. Ukrajina je samo početak: sukob je globalan, između imperijalističkih država, a ne između "demokracija" i "autoritarnih režima" kako ga predstavljaju. Od Sjedinjenih Država do Kine, do Rusije, do Velike Britanije, Japana, Njemačke, Francuske i Italije, svi se naoružavaju do zuba da podijele teritorije i sfere utjecaja svuda po svijetu. Odnosi između država utemeljeni su na sili a ne na apstraktnom međunarodnom pravu.

Razlika između napadača i napadnutog je laž, to je ideološko oruđe kojim obje strane opravdavaju imperijalistički rat.

Istovremeno, svi nacionalni kapitalizmi su napadači i napadnuti.

Svima njima prijeti svjetska kriza kapitalističke ekonomije, koja neumoljivo napreduje zbog ogromne prekomjerne proizvodnje dobara i kapitala, pogoršana pandemijom. Jedno drugom drže nož uz vrat kako bi preživjeli, i razdijelili padajuće profite.

I zato što se kapitalizam osjeća ugrožene onime što je u svojem razvoju izrodio: komunizmom. Komunizam je bauk koji izrasta u srži modernog svijeta, koji se na opipljiv i akutan način probija u svaki aspekt naših života. Kapitalizam je izrodio i osnažio svog grobara, međunarodni proletarijat, čija je sudbina pobuniti se pod uslovima jada u koje ga kriza vodi.

Što vodi kapitalizam u rat nije određena politička ideologija ili kultura ili narodna tradicija: to su samo laži kojima buržujski režimi pokušavaju opravdati svoje sukobe kako bi isprali ljagu s ozloglašenog imena kapitalizma.

Rusija, koja je bila komunistička u Oktobru, je od staljinističke kontrarevolucije i poraza stare Boljševičke garde, degenerirala u jednu kapitalističku državu među mnogima.

Što izaziva imperijalistički rat su golemi ekonomski interesi velikog kapitala. Svaki dan su za te interese milijarde proletera izrabljivani, prisiljeni da rade u uvjetima koji ih dovode do smrti nezgodama ili bolešću. Kako bi smanjili troškove i povećali profite, buržoazija izaziva ekološke, industrijske, infrastrukturne i zdravstvene katastrofe s tisućama žrtava.

Imperijalistički rat nije samo sukob između buržoazija kako bi podijelili svjetsko tržište: **to je rat sve buržoazije ujedinjene protiv radnika čitavog svijeta** kako bi ih držali razdvojenima, podložnima i prestravljenima. Jedino rješenje koje kapitalizam ima svojoj ekonomskoj krizi je **uništiti život**: uništiti ne samo višak dobara, nego i sama živa bića, robu radne snage, radnike, milijune njih.

Nekoliko tjedana prije ulaska u Ukrajinu, ruski su vojnici bili poslani u Kazahstan da pomognu lokalni buržujski režim da uguši u krvi proleterski ustanak izazvan rastućim cijenama goriva, ta represija je dobila jednoglasno odobrenje čitave svjetske buržoazije, od lažno komunističke Kine i autokratske Turske do zapadnih demokracija.

Svi interesi kapitala, i njegovo puko preživljavanje, su koncentrirani u državnoj i vojnoj mašineriji. Njihova zaštita ih neizbježno vodi u rat.

Ako radnička klasa prije ne sruši kapitalizam, golem i razoran sukob će pretvoriti svijet u bojno polje na koje će radnici bit pozvani da liju krv za interese njihovih buržoazija i očuvanje buržujske političke moći.

Istočna je Europa samo jedna od fronta na kojima se imperijalizmi srazijevaju: navještenje rata se čuje sa Pacifika, oko Tajvana i Kine, glavnog strateškog suparnika Američkog imperijalizma.

Rat u Ukrajini, kao i onaj u Jugoslaviji, opet briše zabludu o mirnoj Europi i potvrđuje što je revolucionarni marksizam uvijek prokazivao: **ne može biti mira sve dok kapitalizam postoji; miran suživot između nacionalnih kapitalizama je nemoguć.**

Rat u Ukrajini stoga nije izazvan samo Putinovom agresivnom politikom, kao što žele da letimice povjerujete: izazvan je buržujskim režimom, koji je ruski i svjetski. Izazvan je kapitalizmom, koji u svojoj utrobi nosi samo rat.

Kako bi ga zaustavili, radnici ne smiju pratiti riječ niti nacionalističkih, niti otvoreno buržujskih, niti oportunističkih radničkih stranaka, koje im uvijek govore da "odaberu", i stave se na stranu "manje ratnohuškačkih", "manje anti-proleterskih", "demokratskih" sila od drugih. Radnici se moraju ujediniti, preko granica, protiv svih imperijalističkih fronta i prije svega protiv vlastite buržoazije. **Prva komunistička parola, iz 1848. - Proleterci svih zemalja, ujedinite se! - i dan danas je bitna i potpuno ispravna.**

Parola komunista u ovome ratu je ista kao i Lenjinova i ona lijevih komunista protiv prvog svjetskog rata: **pretvorimo imperijalistički rat u revoluciju.**

Radnici od danas moraju odvojiti svoja opredjeljenja i stavove od onih njihove buržoazije, od danas moraju se boriti u obrani svojih životnih i radnih uvjeta, protiv njihova vlastita nacionala kapitalizma.

Ne postoje zajednički interesi koje dijele radnička i buržujska klasa. Takozvano "opće dobro zemlje" je samo ideološka maska koja skriva lice interesa nacionalnog kapitalizma.

Za radnike podupirati vlastitu buržoaziju danas, prihvaćati žrtve u smislu životnih i radnih uvjeta kako bi "državni sustav" bio konkurentniji, znači vezati se za kola vladajuće klase, koja će ih sutra odvući da proliju svoju krv u obrani društvenih privilegija i političke dominacije koje ih potlaču.

Put spasenju ne leži u pobjedi vlastite buržoazije na svjetskom bojištu, nego u internacionalnom jedinstvu radničke klase protiv kapitalizma.

Za ovaj društveni rat trebamo oružja proleterske borbe, trebamo obnoviti prave klasne sindikate i boriti se pod barjakom Međunarodne Komunističke Partije.

Međunarodne Komunističke Partije

international-communist-party.org

contact: icparty@interncommparty.org